

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE II
Štúrova 5, 040 46 Košice 1

Číslo: 4 Pv 414/23/8803-29
EEČ: 2-64-648-2026

Košice II 01.04.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno f Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: , XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno f Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

- v XXXXX na ulici XXXXX dňa 15.11.2022 bez vážneho dôvodu nenastúpil na ústavnú ochrannú protitoxikomanickú liečbu v XXXXX, ktorá mu bola uložená XXXXX súdu XXXXX II zo dňa 15.03.2022, sp. zn. XXXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.05.2022, napriek tomu, že uvedený termín mu bol dňa 25.08.2022 pri lekárskej kontrole v XXXXX riadne oznámený, čím sa dopustil závažného konania, ktorým podstatne sťažil výkon rozhodnutia Okresného súdu XXXXX XXXXX o jeho ochrannom protitoxikomanickom liečení ústavnou formou

- lebo je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX XXXXX sp. zn. ORP-2436/SM-KE-2023 zo dňa 22.08.2023 bolo podľa ustanovenia § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona.

Uznesením povereného príslušníka OO PZ XXXXX XXXXX tej istej spisovej značky zo dňa 05.10.2023 bolo trestné stíhanie prerušené pre neprítomnosť svedka XXXXX. Uznesením tej istej spisovej značky zo dňa 15.05.2025 bolo pokračované v trestnom stíhaní.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Odboru kriminálnej polície XXXXX sp. zn. XXXXX zo dňa 25.07.2025 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX (ďalej len „obvinený“) pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona pre skutok že:

- v XXXXX dňa 15.11.2022 bez vážneho dôvodu nenastúpil na ústavnú ochrannú protitoxikomanickú liečbu v XXXXX, ktorá mu bola uložená XXXXX súdu XXXXX XXXXX zo dňa 15.03.2022, sp. zn. 6T/59/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.05.2022, napriek tomu, že uvedený termín mu bol dňa 25.08.2022 pri lekárskej kontrole v XXXXX riadne oznámený, čím sa dopustil závažného konania, ktorým podstatne sťažil výkon rozhodnutia Okresného súdu XXXXX XXXXX o jeho ochrannom protitoxikomanickom liečení ústavnou formou.

V rámci vyšetrovania boli zabezpečené nasledujúce dôkazy.

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že nemal úmysel mariť liečbu. Na liečbu v XXXXX nastúpil riadne v termíne v roku 2022, ktorý mu určil súd. Kvôli malým nepodstatným prehreškom voči domácemu poriadku, ako napr. fajčenie mimo zóny určenej na fajčenie, nenapísaný denník a pod., ho z liečenia vyhodili za nazbieranie 10 bodov. Snažil sa s personálom dohodnúť o pokračovaní v liečbe, ale boli neoblomní. Po vyhodení z liečenia bol bez domova, ale aj tak chodil na určené kontroly na Skladnú, pričom mu nestanovili termín ďalšieho nástupu na liečenie. Mal ochranné liečenie absolvovať v dĺžke 3 mesiace, ale vyhodili ho už po 2 týždňoch. Keďže nevidel východisko z tejto situácie, odišiel do zahraničia za prácou. Bol v ťažkej životnej situácii, nemal telefón a v kontakte s matkou bol len sporadicky. Keby bol písomne upovedomený o nástupe liečenia súdom, tak by to rešpektoval. Od 14.11.2024 vykonáva trest, pričom už ukončil ochranné liečenie, ktoré mu bolo uložené súdom. Absolvoval ho znova od začiatku a to celé 3 mesiace.

Svedok – matka obvineného – XXXXX vo svojej výpovedi uviedla, že v tom čase jej syn u nej nebýval. Ona má len splnomocnenie na preberanie pošty za syna, avšak čo sa týka predvolania na nástup na ochranné liečenie jej syna, ona žiadnu poštu neprebrala a o ničom nevedela. Po tom, čo jej syn odišiel do Prahy, jej sporadicky zavolať z požičaného telefónu.

Svedok XXXXX, riaditeľ XXXXX XXXXX, vo svojej výpovedi uviedol, že obvinenému XXXXX bolo súdom nariadené XXXXX na ktoré nastúpil dňa 17.08.2022, avšak pre porušovanie režimu liečby bola jeho hospitalizácia prerušená

dňa 24.08.2022. Disciplinárne prepustený bol XXXXX aj na základe menej závažných porušení napr. pre meškanie na spoločné aktivity. Následne absolvoval niekoľko lekárskeho prehliadok ambulantne a bol mu ústne stanovený termín 15.11.2022, kedy mal znova nastúpiť a pokračovať v ochrannom liečení. Na tento termín sa nedostavil a na ďalšie lekárske kontroly nechodí od septembra 2022. Tým, že XXXXX bol disciplinárne prepustený to znamená, že účel ochranného liečenia nebol naplnený.

Svedok XXXXX, ako ambulantný lekár XXXXX si na obvineného nespomína. Vo všeobecnosti uviedla, že v prípade, ak je pacient predčasne disciplinárne prepustený, tak mu ústne oznámia termín ďalšej kontroly, ale lekársku správu mu nedávajú. Ambulancia potvrdenia o termínoch na kontroly alebo termín nástupu nevydáva.

XXXXX súdu XXXXX XXXXX sp. zn. XXXXX zo dňa 15.02.2022, právoplatným a vykonateľným dňom 05.05.2022, bol obvinený XXXXX uznaný vinným zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov s uložením probačného dohľadu a súčasne mu bolo podľa § 73 odsek 2 písmeno c) a písmeno d) Trestného zákona uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu XXXXX XXXXX sp. zn. XXXXX bolo dňa 30.05.2022 vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu XXXXX XXXXX zaslané XXXXX a aj obvinenému XXXXX nariadenie výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou a súčasne aj výzva na nastúpenie ústavného ochranného liečenia. Obvinený XXXXX túto výzvu prevzal dňa 29.06.2022. Podľa písomných správ z XXXXX obvinený XXXXX začal ochrannú ústavnú liečbu dňa 17.08.2022, XXXXX pre porušenie režimu ochranného liečenia bola hospitalizácia prerušená dňa 24.08.2022. Následne dňa 25.08.2022, 31.08.2022 a 16.09.2022 absolvoval lekárske kontroly a na ďalšiu kontrolu 30.09.2022 sa už nedostavil a termín nástupu na ďalšiu hospitalizáciu nedodrжал.

Zo správy ÚVTOS XXXXX XXXXX zo dňa 20.08.2025 vyplýva, že sa obvinený XXXXX nastúpil na výkon protitoxikomanického ochranného liečenia ústavnou formou na Úsek ochranných liečení Zdravotníckeho zariadenia ÚVTOS XXXXX XXXXX dňa 22.05.2025, výkon ktorého ukončil dňa 20.08.2025. Počas doby liečenia nebola u obvineného zistená recidíva užívania drog. Vedúci lekár Úseku ochranných liečení Zdravotníckeho zariadenia okrem iného poukázal na tú skutočnosť, že počas výkonu ochranného liečenia bol obvinený otvorený, aktívny, režimovo a disciplinárne bez ťažkostí. Za svedomitý prístup k výkonu ochranného liečenia mu bol udelený kladný poznatok. Výkon ústavného ochranného liečenia závislosti v podmienkach ÚVTOS bol v súlade s aktuálne platnými právnymi normami ukončený uplynutím 3 mesiacov bez súdneho rozhodovania o zmene spôsobu výkonu ochranného liečenia závislosti. Po skončení ÚVTOS bude výkon ochranného liečenia pokračovať v 12 mesačnom adiktologickom liečení ambulantnou formou.

Na základe vykonaného dokazovania, ako aj zabezpečených a doložených písomných podkladov mám za to, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a z ktorého bol obvinený XXXXX, nie je trestným činom.

V zmysle prvej vety § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Pod pojmom „znaky uvedené v tomto zákone“ sa rozumejú zákonné znaky skutkovej podstaty, ktorými sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt (páchateľ), subjektívnu stránku (zavinenie, niekedy aj pohnútku), objekt (chránený záujem) a objektívnu stránku (konanie vrátane opomenutia, príčinná súvislosť a následok). Z citácie vyššie uvedených zákonných ustanovení Trestného zákona je zrejmé, že na to, aby bolo možné určité konanie kvalifikovať ako trestný čin, je nevyhnutné, aby vykazovalo všetky obligatórne znaky naplnenia jeho skutkovej podstaty.

Podľa § 10 ods. 1 Trestného zákona prečin je
a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo
b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona sa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že sa dopustí závažného konania, aby zmaril účel ochranného liečenia alebo ochrannej výchovy, ktoré mu uložil súd, alebo inak, najmä útekem z ústavu, výkon takých rozhodnutí podstatne sťažuje.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto uvádzam, že v predmetnom prípade, podľa môjho právneho názoru, obvinený XXXXX svojim konaním mohol naplniť základné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, uvádzam však, že ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona upravuje tzv. materiálny korektív, zákonodarcom deklarovanú možnosť za istých okolností nepovažovať protiprávne konanie, ktoré sa ako protiprávne javí z dôvodu naplnenia všetkých formálnych znakov skutkovej podstaty konkrétneho prečinu, za prečin.

Na podklade vyšetrovaním zabezpečených skutočností je možné dôjsť k záveru, že obvinený svojim konaním, spočívajúcim v porušení interného poriadku XXXXX XXXXX a jeho následným disciplinárnym vylúčením resp. prerušením ochranného liečenia, naplnil svojim konaním 4 obligatórne znaky skutkovej podstaty

prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine sa však vyžaduje aj naplnenie vyššie uvedeného materiálneho korektívu, ktorý predstavuje výnimku z formálneho chápania kategória trestných činov, ku ktorého naplneniu však v posudzovanom prípade podľa môjho právneho názoru nedošlo, nakoľko obvinený v posudzovanom období, nastúpil na výkon ochranného liečenia ústavnou formou po vyzvaní súdom, avšak mu bolo bezdôvodne a nezákonným postupom XXXXX ochranné liečenie prerušené a len ústne bol oboznámený s nástupom na ochranné liečenie dňa 15.11.2022, čo sa doposiaľ nepodarilo preukázať.

Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, mám za to, že závažnosť činu obvineného je nepatrná. Z kontextu zistených skutočností, ako aj všetkých vyššie popísaných okolností je zrejmé, že obvinený XXXXX podstúpil ochrannú liečbu závislostí od omamných a psychotropných látok a táto liečba bola podľa ošetrojúcej lekárky obvineného úspešná.

Závažnosť takéhoto protiprávneho konania obvineného sa preto javí byť nepatrnou, nie je preto možné voči obvinenému ďalej viesť trestné stíhanie, z ktorého dôvodu musí byť podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, zastavené, nakoľko skutok obvineného nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 ods.1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže vyšetrovaný skutok nie je prečinom a nie je dôvod ani na postúpenie veci na prejednanie priestupku, rozhodla som spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Trestného poriadku)

JUDr. Gabriela Andrásiová
prokurátorka